(NYT FRA)

HARE KRISHNA

Nr. 1, 24. årgang, januar 2022 - Pris 35 kr.

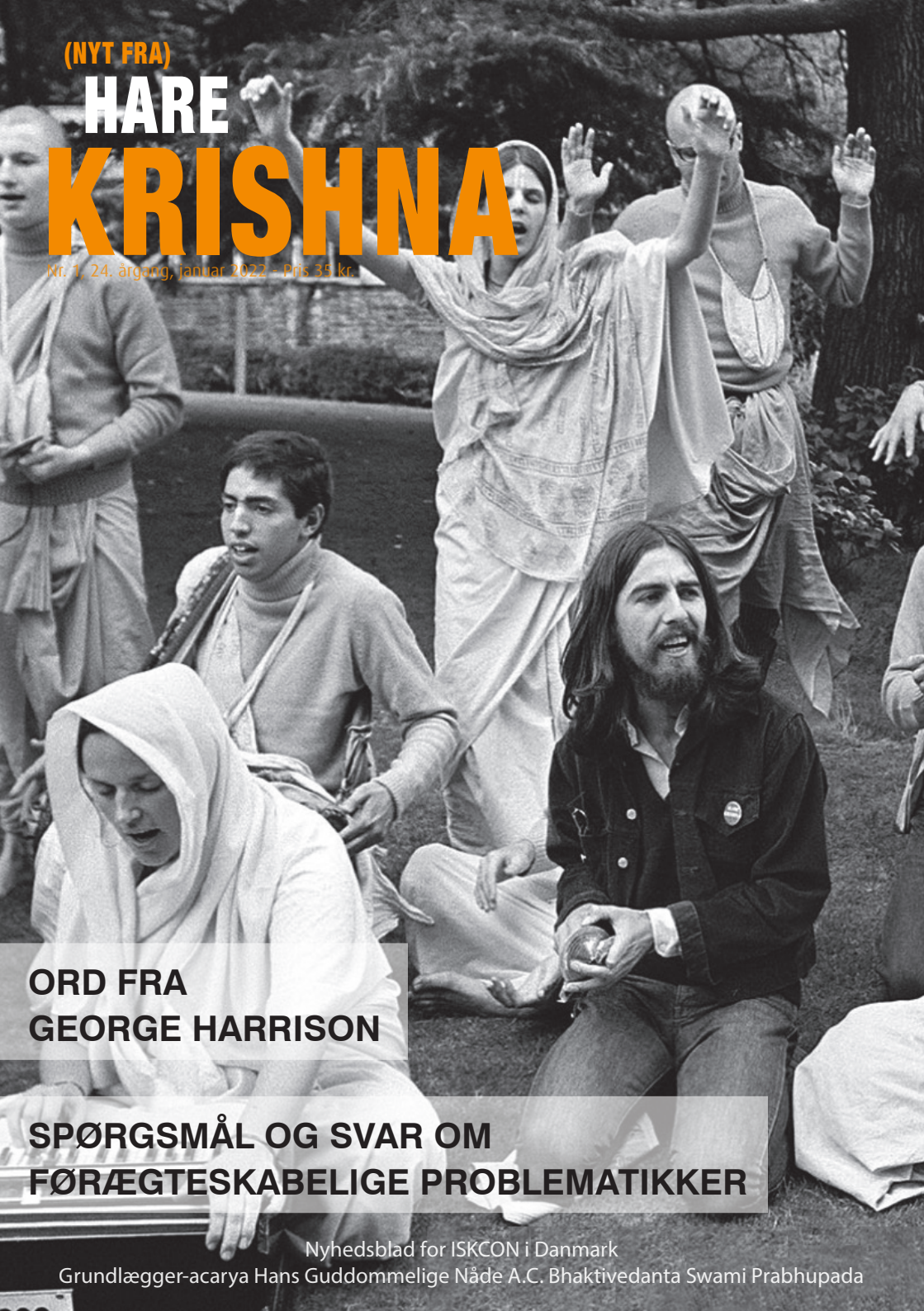

ORD FRA GEORGE HARRISON

SPØRGSMÅL OG SVAR OM FORÆGTESKABELIGE PROBLEMATIKKER

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark
Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Velkommen til 2022

Godt nytår og velkommen til det første nummer af *Nyt fra Hare Krishna* i 2022. Som Krishna udtaler i *Bhagavad-gita*, er tiden en af Hans former. Hvis vi føler os skræmte over tidens gang, er det altid beroligende at meditere på, at tiden er intet andet end Krishna, vores virkelige velynder og nærmeste ven.

Traditionen tro bringer vi en festivalkalender for det kommende år, om end selvfølgelig med de forbehold, vi fortsat er nødt til at have i disse covidtider. Se side 6.

Blandt andre ting har vi i dette blad, hvad man kan kalde et par mindesartikler. Det har netop været 20 år siden, at George Harrison døde. For at markere dette prydes forsiden af et sjældent sort/hvid foto af ham sammen med en gruppe Hare Krishna-hengivne fra 1969. Derudover kan man læse Harrisons berømte forord til Prabhupadas Krishnabog på side 7. Anledningen er også, at Krishnabogen er på trapperne i en ny dansk oversættelse, men derom mere om en måned eller to.

Det har også netop været 15 år siden, at Bharata Dasa, en af Prabhupadas tidlige tyske disciple, gik bort. Bharata boede i en stor del af sin tid som hengiven i Sverige, hvor han også gik bort. I den anledning bringer vi på side 8 et interview med ham fra 2006. Interviewet er lavet af hans svenske hustru, Astasiddhi Devi Dasi, og fanger på rørende vis Bharatas fine personlighed og hans dybe hengivenhed til Srila Prabhupada og hans Internationale Samfund for Krishnabevidsthed.

Må vi alle blive mere bevidste om Herren Sri Krishna i det nye år. Hare Krishna. Ld.

KALENDER

Mandag 3.1	Sri Locana Dasa Thakuras fremkomst
Onsdag 5.1	Srila Jiva Gosvamis bortgang Sri Jagadisa Panditas bortgang
Torsdag 13.1	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Putrada Ekadasi)
Fredag 14.1	Bryd fasten mellem 8:30–11:02 Sri Jagadisa Panditas fremkomst Ganga Sagara Mela
Mandag 17.1	Sri Krsna Pusya Abhiseka
Lørdag 22.1	Sri Ramacandra Kavirajas bortgang Srila Gopala Bhatta Gosvamis fremkomst
Søndag 23.1	Sri Jayadeva Gosvamis bortgang
Mandag 24.1	Sri Locana Dasa Thakuras bortgang
Fredag 28.1	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Sat-tila Ekadasi)
Lørdag 29.1	Bryd fasten mellem 8:08–10:58
Lørdag 5.2	Vasanta Pancami Srimati Visnupriya Devis fremkomst Sarasvati Puja Srila Visvanatha Cakravarti Thakuras bortgang Sri Pundarika Vidyanidhis fremkomst Sri Raghunandana Thakuras fremkomst Srila Raghunatha Dasa Gosvamis fremkomst
Mandag 7.2	Srila Advaita Acaryas fremkomst (faste indtil middag)
Tirsdag 8.2	Bhismastami
Onsdag 9.2	Srila Madhvacaryas bortgang
Torsdag 10.2	Srila Ramanujacaryas bortgang
Lørdag 12.2	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Bhaimi Ekadasi + faste for Varahadevas fremkomst i morgen)
Søndag 13.2	Bryd fasten mellem 7:38–10:49 Varaha Dvadasi: Herren Varahadevas fremkomst (faste i går)
Mandag 14.2	Nityananda Trayodasi: Sri Nityananda Prabhus fremkomst (faste indtil middag)

INDHOLD

2 Kalender & redaktionelt

3 Srila Prabhupadas side

6 Festivalkalender 2022

7 Ord fra George Harrison

8 Interview med Bharata Prabhu

11 Krishnas lufthavnskoncert

12 Fimbulvinter

14 Førægteskabelige Problematikker

17 Bevidshed og videnskab

20 Køkkenside

22 Brevkasse

'Nyt fra Hare Krishna' udgives af Det Internationale Samfund for Krishna-bevidsthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-acarya A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada. - © Copyright 2022, alle rettigheder forbeholdes. - ISSN 1600-0153
Redaktion: Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk - Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk - Layout & webside: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund, mail@ananta.dk
Adresse: Holsteinborgvej 20, 1th., 2720 Vanløse Tlf.: 4073 6446/3132 3501 - Bankkonto: Den Danske Bank reg. 1551, konto 3534 125 119 - Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne.

SRILA PRABHUPADAS SIDE

KRISHNABEVIDSTHED: DEN MODERNE TIDS YOGA

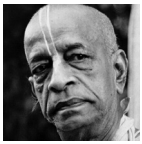

af Srila Prabhupada

u om dage ser vi, at der findes mange yoga-kurser, og at yoga markedsføres i storsælgende bøger for at opnå sundhed, vægttab, udvikle mental kontrol over andre, opnå økonomisk succes eller øge ens libido. Ægte yoga er dog noget helt andet. Her beretter Srila Prabhupada om den ægte vares ældgamle hemmeligheder. Artiklen er fra bogen Science of Self Realization.

ceto-darpana-marjanam
bhava-maha-davagni-nirvapanam
sreyah-kairava-candrika-vitaranam
vidya-vadhu-jivanam
anandambudhi-vardhanam
prati-padam purnamrtasvadanam
sarvatma-snapanam param vijayate
sri-krsna-sankirtanam [Cc. Antya 20.12]

Al ære til *sankirtana*-bevægelsen. *Param vijayate sri-krsna-sankirtanam*. Da Herren Caitanya Mahaprabhu for 500 år siden blot var 16 år, introducerede Han denne *sankirtana*-bevægelse i Navadvipa, Indien. Han opdigtede ikke noget religiøst system, ligesom så mange religiøse systemer opdigtes i dag. Faktisk kan religion ikke opdigtes. *Dharmam tu saksad bhagavat-pranitam* [*SB*. 6.3.19]. Religion betyder Guds regler, Guds love, det er alt. Vi kan helt sikkert ikke leve uden at adlyde statens love, og på samme måde kan vi heller ikke leve uden at adlyde Guds love. I *Bhagavad-gita* (4.7) siger Herren, at hvor som helst der opstår uoverensstemmelser i udførslen af religiøse aktiviteter (*yada yada hi dharmasya glanir bhavati bharata*), og der opstår en overvægt af irreligiøse aktiviteter (*abhyutthanam adharmasya*), på det tidspunkt "åbenbarer Jeg (Krishna) mig" (*tadatmanam srjamy aham*). I den materielle verden ser vi det samme princip i effekt, for når som helst statslovene brydes, ankommer en regeringsembedsmand eller politibetjent for at "få orden på tingene."

Herren Caitanya Mahaprabhu tilbedes af Gosvamierne. Der var seks Gosvamier, nemlig Rupa, Sanatana, Raghunatha Bhatta, Jiva, Gopala Bhatta og Sri Raghunatha Dasa Gosvami. *Go* kan betyde tre ting. *Go* betyder "land", "ko" og "sanser", og *svami* betyder "mester". Altså betyder *gosvami*, at de beherskede sanserne. Når man bliver en *gosvami*, kan man gøre fremskridt i åndeligt liv. Det er den virkelig betydning af *svami*. *Svami* betyder, at man ikke tjener sanserne, men behersker dem.

En af disse Gosvamier, Rupa Gosvami, var lederen, og han forfattede et fremragende vers til ære for Herren Caitanya Mahaprabhu. Han skrev:

anarpita-carim cirat karunayavatirnah kalau
samarpayitum unnatojjvala-rasam sva-bhakti-sriyam
harih purata-sundara-dyuti-kadamba-sandipitah
sada hrdaya-kandare sphuratu vah saci-nandanah
(Cc. Adi 1.4)

Kalau betyder denne tid, denne Kalis tidsalder, jernalderen, der er yderst besmittet, en tidsalder af stridigheder og uenigheder. Rupa Gosvami bemærker, at i denne Kalis alder, hvor alle strides og er uenige, "er Du nedsteget for at tilbyde den højeste kærlighed til Gud." *Samarpayitum unnatojjvala-rasam*: "Ikke blot den højeste, men også en meget strålende *rasa* eller transcendental stemning." *Purata-sundara-dyuti*: "Din lød er ligesom guld eller guldets glans … Du er så venlig, at jeg velsigner jer alle [Gosvamierne kan velsigne, fordi de behersker sanserne], at denne Herrens form, Herren Caitanya Mahaprabhu, altid må danse i jeres hjerter."

Da Rupa Gosvami først mødte Caitanya Mahaprabhu i Prayaga, imens Caitanya dansede og sang "Hare Krishna, Hare Krishna" på gaden, bad han også en bøn til Ham. *Namo maha-vadanyaya krsna-prema-pradaya te*: "Du er den mest gavmilde af alle inkarnationer, for du uddeler kærlighed til Gud." *Krsna-prema-pradaya te/ krsnaya krsna-caitanya-namne gaura-tvise namah*: "Du er Krishna Selv, for var Du ikke Krishna, kunne Du ikke uddele *krsna-prema* eller kærlighed til Gud, da kærlighed til Krishna ikke opnås så let. Men Du spreder denne kærlighed frit til alle og enhver." [*Cc. Madhya* 19.53]

På denne måde blev *sankirtana*-bevægelsen startet i Navadvipa i Bengalen, Indien. I den forstand er bengalerne yderst heldige, for det var i deres land, at bevægelsen blev startet af Herren Caitanya, der forudså:

prthivite ache yata nagaradi grama
sarvatra pracara haibe mora nama

"I alle verdens byer og landsbyer, overalt, vil denne *sankirtana*-bevægelse blive prædiket." Det er Hans forudsigelse.

Ved Herren Caitanyas nåde er denne bevægelse allerede blevet introduceret i de vestlige lande med start i New York. Vores *sankirtana*-bevægelse blev først introduceret i New York i 1966. På det tidspunkt ankom jeg og begyndte at synge dette Hare Krishna-*mantra* i Tompkins Square Park. Jeg gentog *mantraet* i tre timer til akkompagnement af en lille *mrdanga* (tromme), og disse amerikanske fyre forsamlede sig og begyndte gradvist at deltage, og på denne vis spredtes det. Vores første sted var i et butikslokale i New York, 26 Second Avenue. Efterfølgende fik vi afdelinger i San Francisco, Montreal, Boston, Los Angeles, Buffalo og Columbus. Vi har nu [1970] 24 afdelinger inklusive en i London og en i Hamborg. I London er de alle amerikanere, og de prædiker. De er hverken *sannyasier*, vedantister, hinduer eller indere, men de tager denne bevægelse meget alvorligt. Selv i London Times var der en artikel med overskriften "Krishnasang overrasker London." Vi har mange medlemmer af bevægelsen nu. I hvert fald er mine disciple her i landet alle amerikanere og europæere. De synger, danser og uddeler et magasin, *Back to Godhead*. Vi har udgivet mange bøger – *Srimad-Bhagavatam*, *Bhagavad-gita Som Den Er*, *Herren Caitanyas Lære* og *Sri Isopanisad*. Denne bevægelse er mere end blot sentimental. Tro ikke, at disse drenges dans skyldes religiøs fanatisme. Nej, vi har den højeste filosofiske og teosofiske baggrund.

Tag for eksempel Caitanya Mahaprabhu. Mens Han prædikede, tog Han til Benares, *mayavadi-sannyasiernes* hovedsæde. Sankaracaryas følge er størst i Benares. Da Caitanya Mahaprabhu var der, sang og dansede Han. Nogle iblandt befolkningen værdsatte det, og Han blev derfor hurtigt berømt. En fremtrædende *sannyasi*, Prakasananda Sarasvati, leder af mange tusinder af *mayavadi-sannyasier*, blev informeret: "En ung *sannyasi* fra Bengalen er ankommet. Han synger og danser så yndefuldt." Prakasananda Sarasvati var en stor vedantist og brød sig ikke om ideen. Han sagde: "Han er en pseudo-*sannyasi*. Han synger og danser, hvilket ikke sømmer sig for en *sannyasi*. En *sannyasi* bør altid være optaget af at studere filosofi og *Vedanta*."

En af de hengivne brød sig ikke om Prakasananda Sarasvatis bemærkninger og fortalte derfor Herren Caitanya, at Han var blevet kritiseret. Den hengivne arrangerede et møde for alle *sannyasierne*, og der blev holdt en filosofisk diskussion om *Vedanta* mellem Prakasananda Sarasvati og Herren Caitanya Mahaprabhu. Denne fortælling skildres i vores *Herren Caitanyas Lære*. Det er bemærkelsesværdigt, at Prakasananda sammen med sine disciple blev *vaisnavaer*.

Caitanya Mahaprabhu havde også en lang diskussion med Sarvabhauma Bhattacarya, den største logiker på daværende tid. Han var på samme måde en *mayavadi* eller upersonalist og lod sig også konvertere. Altså er

Caitanya Mahaprabhus bevægelse ikke blot sentimentalisme. Der er en rig baggrund, hvis man ønsker at sætte sig ind i denne *sankirtana*-bevægelse gennem filosofi og logik. Der er rig mulighed, for denne bevægelse er baseret på videnskab og Vedaernes autoritet. Men det er gjort simpelt. Det er skønheden ved denne bevægelse. Uanset om man er en lærd mand, en filosof eller et barn, kan man deltage uden besvær. Andre selverkendelsessystemer såsom *jnana*- og *yoga*-processerne er også anerkendte, men det er umuligt at praktisere dem i denne tidsalder. Det er Vedaernes dom:

krte yad dhyayato visnum
tretayam yajato makhaih
dvapare paricaryayam
kalau tad dhari-kirtanat
(SB. 12.3.52)

I Satya-yuga, den Gyldne Tidsalder, var det muligt at udføre meditationsprocessen. For eksempel mediterede Valmiki Muni i 60.000 år for at opnå perfektion. Men hvor er vores lange levetid? Ydermere må man som beskrevet i *Bhagavad-gita* udvælge et afsidesliggende sted, man skal gøre det alene, man skal sidde i en fast positur, man skal leve i total cølibat osv. for at udføre meditationen. Der er mange regler og reguleringer. Derfor er *astanga-yoga* ikke mulig. Hvis man er tilfreds med en imitation, er det en anden sag, men hvis man ønsker perfektion, må man udføre alle otte led af *astanga-yoga*. Hvis det viser sig at være umuligt, var det spild af tid.

Hvad er det endelige mål for *yoga*-processen eller meditation? At komme i kontakt med den Højeste, Oversjælen, den Højeste Herre, er målet for samtlige *yoga*-processer. Ligeledes stiler *jnana*-processen, den filosofiske spekulation, efter at forstå den Højeste Brahman. Disse er utvivlsomt anerkendte processer, men ifølge autoritative beskrivelser er de ikke praktiske i denne Kali-yugas jernalder. Derfor må man praktisere *hari-kirtana*. Alle kan praktisere dette uden nogen forudgående kvalifikationer. Man behøver ikke at studere filosofi eller *Vedanta*. Dette var essensen af Herren Caitanyas møde med Prakasananda Sarasvati.

Da Herren Caitanya og Prakasananda Sarasvati diskuterede *Vedanta*-filosofi, spurgte Prakasananda Sarasvati som det første Caitanya Mahaprabhu: "Jeg forstår, at Du var meget lærd i Dit tidligere liv [Herren Caitanya var faktisk en stor professor. Hans navn var Nimai Pandita, og allerede som 16-årig besejrede han en stor professor fra Kashmir, Kesava Kasmiri]. Jeg forstår, at Du er en stor sanskritprofessor, og at Du specielt i logik udmærker Dig. Du blev også født i en *brahmana*-familie, og nu er du *sannyasi*. Hvordan kan det være, at du synger og danser i stedet for at læse *Vedanta*?" Dette var Prakasananda Sarasvatis første spørgsmål, og Herren Caitanya svarede ham: "Årsagen er, at da jeg blev indviet af min åndelige mester, sagde han, at jeg er det største fjols [*Cc. Adi*. 7.72]. 'Tal ikke om Vedanta,' fortalte han Mig. 'Du vil kun spilde din tid. Syng blot Hare Krishna, og Du vil opnå succes.'" Det var Hans svar. Selvfølgelig var Caitanya Mahaprabhu intet fjols, og *Vedanta* er heller ikke for fjolser. Man behøver tilstrækkeligt med uddannelse, og man må opnå en vis status, før man kan forstå *Vedanta*. Hvert eneste ord indeholder oceaner af mening, og der findes mange kommentarer, digre værker på sanskrit, såsom dem af Sankaracarya og Ramanujacarya. Men hvordan kan vi forstå *Vedanta*? Det er umuligt. Det er måske muligt for en person hist og her, men for den almene befolkning er det umuligt. Ej heller er det muligt at praktisere *yoga*. Hvis man derfor anvender Caitanya Mahaprabhus metode og reciterer Hare Krishna, vil det første, man opnår, være *ceto-darpana marjanam* [*Cc. Antya* 20.12]. Alle hjertets urenheder vil udrenses blot ved at recitere Hare Krishna. Reciter. Det koster ikke noget, og der er intet tab. Hvis man blot reciterer Hare Krishna i en uge, vil man se, hvor meget fremskridt man har gjort i åndelig viden. (Fortsættes i næste nummer)

FESTIVALKALENDER 2022

Traditionen tro bringer Nyt fra Hare Krishna en festivalkalender for det nye år. Sæt allerede nu kryds i kalenderen til 2022's festivaler og store dage. Bemærk, at datoen står i første kolonne, anden kolonne beskriver hvilken dag det er, og tredje kolonne fortæller, hvad der sker i templet i København i dagens anledning. Med hensyn til Aarhus er datoerne for festivalerne ikke fastlagte endnu, så følg med på www.krishnahuset.dk, når tiden nærmer sig for de pågældende dage.

DATO	BEGIVENHED	PROGRAM I KØBENHAVN
Mandag 7. februar	Srila Advaita Acaryas fremkomst	Aftenprogram fra kl. 17
Mandag 14. februar	Nityananda Trayodasi: Srila Nityananda Prabhus fremkomst	Festival fra kl. 16
Mandag 21. februar	Srila Bhaktisiddhanta Sarasvatis fremkomstdag	Program fra kl. 17
Fredag 18. marts	Gaura Purnima: Sri Caitanya Mahaprabhus fremkomst	Festival fra kl. 15 + program fra tidlig morgen
Søndag 10. april	Rama Navami: Herren Sri Ramacandras fremkomst	Festival fra kl. 15
Søndag 15. maj	Nrsimha Caturdasi: Herren Nrsimhadevas fremkomst	Aftenprogram fra kl. 15
Tirsdag 28. juni	Srila Bhaktivinoda Thakuras bortgang	Aftenprogram fra kl. 17
Lørdag 2. juli	Ratha-yatra, Festival of India	Festival i Københavns centrum fra kl. 12
Fredag 12. august	Herren Balaramas fremkomst	Program fra kl. 17
Fredag 19. august	Sri Krishna Janmastami: Herren Sri Krishnas fremkomst	Festival fra kl. 16 + program fra tidlig morgen
Lørdag 20. august	Srila Prabhupadas fremkomst	Vyasa-puja fra kl. 15
Søndag 4. september	Radhastami: Srimati Radharanis fremkomst	Aftenprogram fra kl. 15
Torsdag 8. september	Srila Bhaktivinoda Thakuras fremkomst	Aftenprogram fra kl. 17
Tirsdag 25. oktober	Dipavali (Diwali)	Aftenprogram fra kl. 17
Onsdag 26. oktober	Govardhana Puja	Aftenprogram fra kl. 17
Fredag 28. oktober	Srila Prabhupadas bortgang	Aftenprogram fra kl. 17
Lørdag 3. december	*Srimad Bhagavad-gitas* fremkomst	Bogdistribution for alle
Mandag 12. december	Srila Bhaktisiddhanta Sarasvatis bortgang	Aftenprogram fra kl. 17
Mandag 24. december	Juleaften	Aftenprogram fra kl. 17
Mandag 31. december	Nytårsaften	Aftenprogram fra kl. 17

ORD FRA GEORGE HARRISON

For 20 år siden (mere præcist den 29. november 2001) døde George Harrison, der var en stor hengiven af Krishna og tro tilhænger af Srila Prabhupada. Han inkorporerede Krishna og Srila Prabhupadas filosofi i mange af sine sange og gjorde store ting som at skænke et af ISKCON's vigtigste templer i verden, The Bhaktivedanta Manor uden for London.

En anden ting, han er kendt for, er hans forord til Srila Prabhupadas bog Krishna: Guddommens Højeste Personlighed. Siden denne bog er på trapperne og måske allerede udkommer her i januar, bringes herunder til minde om George Harrison hans berømte forord som optakt til genudgivelsen af Krishna på dansk.

Alle søger efter KRISHNA.

Nogle erkender ikke, at de gør det, men det gør de ikke desto mindre.

KRISHNA er GUD, kilden til alt, der eksisterer, årsagen til alt, der er, var eller nogensinde vil være.

Eftersom GUD er ubegrænset, har HAN mange navne.

Allah-Buddha-Jehova-Rama: Alle er KRISHNA, alle er EN.

Gud er intet abstrakt. Han har både de upersonlige og personlige aspekter til Sin personlighed, der er SUVERÆN, EVIG, LYKSALIG og fuld af VIDEN. Ligesom en enkelt vanddråbe har samme kvalitet som et hav af vand, har vores bevidsthed de samme kvaliteter som GUDS bevidsthed, men på grund af vores identifikation med og tilknytning til den materielle energi (den fysiske krop, sanseglæder, materielle besiddelser, ego osv.) er vores sande TRANSCENDENTALE BEVIDSTHED blevet forurenet og kan ligesom et snavset spejl ikke afspejle et rent billede.

Igennem mange liv er vores omgang med det MIDLERTIDIGE vokset. Denne midlertidige krop, der er en sæk af knogler og kød, forveksles med vores sande selv, og vi har accepteret denne midlertidige tilstand som endelig.

Til alle tider har store HELGENER været levende beviser på, at denne ikke-midlertidige, vedvarende tilstand af GUDSBEVIDSTHED kan genoplives i alle levende sjæle. Hver eneste sjæl er potentielt guddommelig.

Krishna siger i *Bhagavad-gita* (6.28): "Den selvbeherskede *yogi*, der uophørligt er engageret i *yoga*-udøvelse, bliver fri for enhver materiel besmittelse og opnår det højeste fuldkomne stadie af fuldkommen lykke i Herrens transcendentale kærlighedstjeneste."

YOGA (en videnskabelig metode til GUDS- eller SELVERKENDELSE) er processen, hvorigennem vi renser vores bevidsthed, sætter en stopper for yderligere forurening og når til stadiet af fuldkommenhed, fuldstændig VIDEN og komplet LYKSALIGHED.

Hvis Gud findes, ønsker jeg at se Ham. Det er meningsløst at tro på noget uden bevis derfor, og Krishnabevidsthed og meditation er metoder, hvor man virkelig kan få en oplevelse af Gud. Man kan virkelig se Gud og høre Ham og lege med Ham. Måske lyder det skørt, men Han er der rent faktisk, ja, er der virkelig sammen med os.

Der er mange yogiske veje – Raja, Jnana, Hatha, Kriya, Karma, Bhakti—der alle bifaldes af hver metodes MESTRE.

SWAMI BHAKTIVEDANTA er, som hans tyder siger det, en BHAKTI Yogi, der følger HENGIVENHEDENS vej. Ved at tjene GUD med hver tanke, ord og HANDLING og ved at synge HANS hellige navn udvikler den hengivne hurtigt Gudsbevidsthed. Ved at synge

Hare Krishna, Hare Krishna
Krishna Krishna, Hare Hare

(Fortsættes side 19)

INTERVIEW MED BHARATA PRABHU

af Astasiddhi Devi Dasi

Det følgende er en artikel fra det svenske blad Almviksnytt i december.

Hare Krishna, kære læsere!

Her i slutningen af november 2021 er det 15 år siden, at min mand, Bharata Prabhu, forlod sin krop i vores hus på Almvik [Sverige] efter tre års kamp mod knoglekræft. I sommeren 2006, fire måneder før han døde, lavede jeg dette interview med ham. Dengang blev det bragt i ISKCON Göteborgs lille tidsskrift Krishnabladet. Jeg vil gerne hædre mindet om Bharata Prabhu, der var meget knyttet til Srila Prabhupada og livet igennem var en loyal og trofast tilhænger af Srila Prabhupada og hans ISKCON.

Jeg er taknemmelig for, at jeg fik lov til at dele 26 år af mit liv med ham. Han har været et godt forbillede og en inspiration for mig med sine gode kvaliteter som en hengiven og ved at leve et disciplineret liv i Krishnabevidsthed såsom altid at prioritere at recitere seksten runder af Hare Krishna-*mantraet* på kæden, altid at studere Srila Prabhupadas bøger, have omgang og venskabelige forhold med hengivne, deltage i tempeltilbedelsen og tjene Krishna. Han er hidtil den eneste person, jeg har oplevet forlade sin krop, og det var et helt fredfyldt og stille øjeblik. I samme nu kom Solen frem (dette var i den grå november måned) og lyste på ham gennem vinduet. Jeg stænkede vand fra Ganges over hans krop og lagde et *tulasi*-blad i hans mund. I februar 2007 rejste jeg til Indien med hans aske, som jeg sænkede ned i Gangesfloden i Mayapur under en meget smuk ceremoni, der overvågedes af HH Jayapataka Swami og ISKCON Mayapurs smukke murti af Ganga.

Bharata Prabhu var en af pionererne inden for bogdistribution i ISKCON i Nordeuropa. Inden vi giftede os i 1980, rejste han i hele 1970'erne uafbrudt rundt og distribuerede bøger og prædikede i Tyskland. Han har efterladt en håndskrevet biografi på tysk, hvor han fortæller om den tid. For at spare penge overnattede bogdistributørerne på alle mulige steder og ofte i deres minibusser. En gang tilbragte de natten i en kælder i et gammelt kloster. Bharata Prabhu vågnede om natten og havde svært ved at trække vejret og mærkede en vægt på brystet og kunne ikke røre sig. Der var en uhyggelig atmosfære i kælderrummet, og han var overbevist om, at de blev udsat for spøgelser.

En anden gang distribuerede de bøger i et lejlighedskompleks. En dør åbnedes af en mand, der blev rasende, begyndte at skrige og hentede en kniv. Bharata Prabhu, der altid var en hurtig løber, styrtede ned ad trappen, ud af huset og gemte sig i et tæt buskads. Han så manden komme ud og forgæves rende efter ham. På den tid, da Krishnabevægelsen var helt ny i Tyskland og hele Europa, var folk usikre og bange for vores bevægelse. Mange så os som en farlig sekt. Politiet kom for at ransage templet på det tyske Schloss Rettershof og arresterede en del hengivne. Dette skete også, når de sang og spillede på gaderne. Sommetider påtog bogdistributørerne sig en del selvtugt, som når de til tider ikke spiste tillavede måltider i løbet af ugen, men tog så revanche under søndagsfesten i templet. De kunne stå op så tidligt som klokken 2 for at recitere deres runder. Somme tider plejede man inden jul verden over at have et julemaraton, hvilket indebar, at bogdistributørerne i de forskellige lande havde en transcendental konkurrence om, hvilket land kunne distribuere flest bøger for Srila Prabhupada. Der blev distribueret enorme mængder bøger. Det var altid en meget ekstatisk, glædesfyldt tid, og

man plejede at have store fester i templet til nytår som afslutning.

Bharata Prabhu havde i slutningen af sit liv et stærkt ønske om at prædike mere for Srila Prabhupada. Det er ikke umuligt, at det rygte, som Srila Prabhupadas disciple har spredt i Tyskland, er sandt, nemlig at Bharata Prabhu er blevet genfødt som søn i en god tysk *vaisnava*-familie (baseret på en dreng, der også hedder Bharata og blev født efter Bharatas død, og hans udtalelser om hans tidligere liv som Bharata Prabhu).

Bharata og Astasiddhis bryllup i 1980.

Interview med Bharata Prabhu i sommeren 2006

Astasiddhi: Bharata Prabhu, du har fortalt, at du mødte Srila Prabhupada første gang i Paris i sommeren 1972. I arrangerede flere ugers prædikeprogrammer med Srila Prabhupada. Der var fuldt hus hver aften. Det var meget intensivt. Hver morgen gav Srila Prabhupada en *Srimad-Bhagavatam*-klasse, og han gik på morgenture med sine disciple, hvor du også var med. Kan du fortælle, hvordan du oplevede dit allerførste møde med Srila Prabhupada?

Bharata: Det var en utrolig stærk oplevelse for mig, da Srila Prabhupada ankom på flyvepladsen. Hundredvis af disciple var til stede, og mange begyndte at græde, da de fik øje på ham. Da jeg så Srila Prabhupada, forstod jeg, at han var fyldt af kærlighed til Krishna såvel som havde medlidenhed med os. Han var intet almindeligt menneske, men en hellig person, der var sendt af Sri Krishna for at redde os fra det materielle livs fangenskab. Man oplevede Srila Prabhupada som perfekt og ren, en befriet sjæl.

Astasiddhi: Kan du fortælle noget om Srila Prabhupadas morgenture?

Bharata: Prabhupada var i forskelligt humør under sine morgenvandringer. Nogle gange ville han prædike og have diskussioner med sine disciple, og sommetider ville han bare gå i stilhed og recitere Hare Krishna-*mantraet* og tænke. En morgen gik jeg næsten alene med Prabhupada i en park i Paris. Det var kun hans personlige sekretær og mig, der fulgte med ham. Vi reciterede *japa* sammen hele vejen. En anden gang var vi en større gruppe disciple, der gik på morgentur med Prabhupada i London i 1973. Jeg gik ved siden af ham og spurgte: ”Hvorfor er vi faldet ned fra den åndelige verden?” Prabhupada svarede: “Man skal ikke spekulere så meget over, hvorfor vi er kommet hertil. Det vigtigste er at få det bedst mulige ud af sin situation her og gøre så meget hengiven tjeneste som muligt.” Derefter stillede jeg endnu et spørgsmål, som jeg ikke længere kan huske, men Prabhupada svarede ikke på det. Jeg forstod, at han havde gennemskuet mig. Jeg havde mest stillet spørgsmålet for spørgsmålets skyld og for at få opmærksomhed.

Astasiddhi: Kan du fortælle om hændelsen i Amsterdamtemplet i 1972, da Prabhupada installerede Deiteterne af Jagannatha, Balarama og Subhadra og på et tidspunkt blev meget vred?

Bharata: Mange gæster samt TV- og avisjournalister var der. Prabhupada irettesatte åbent sine disciple foran alle de tilstedevæ-

rende. Disciplene havde glemt visse ting, der skulle bruges til ildofret. Jeg har aldrig set nogen blive så vred, som Prabhupada blev ved dette tilfælde. Men han havde sin vrede under fuld kontrol, og efter at skældt sine ansvarlige disciple ud, blev han helt rolig og afbalanceret igen. Hans vrede var et eksempel på vrede i Krishnas tjeneste. Det var hans pligt at træne hans disciple i at tage ansvar. Han blev dog ikke overvældet af sin vrede, men anvendte den på rette vis ifølge tid og omstændighed, som en åndelig mester bør gøre det.

Astasiddhi: Prabhupada forlod denne verden i november 1977. Du traf ham sidste gang i London i september samme år. Hvad husker du fra dette møde?

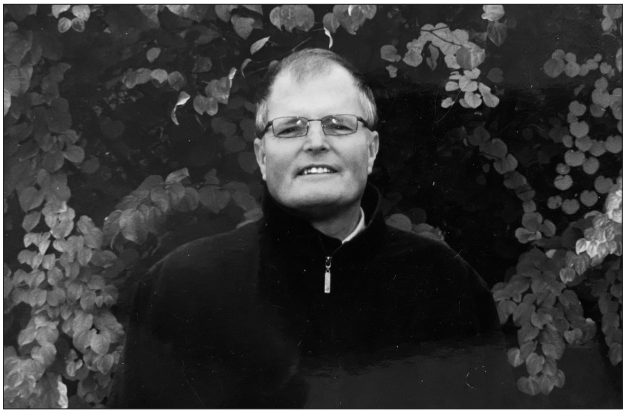

Bharata: Næsten alle Prabhupadas europæiske disciple samledes omkring ham i London dengang. Vi vidste alle, at han var meget svag og syg og måske snart ville forlade os. Under besøget i London blev han på et tidspunkt indlagt på et sygehus. Men Prabhupada hadede den medicinske behandling der. Uden lægernes vidende kørte hans disciple ham ud fra sygehuset i hospitalssengen og tog ham tilbage til templet. Under dette møde i London gjorde Prabhupadas udstråling et enormt stærkt indtryk på mig. Man kunne fornemme, at han befandt sig på et transcendentalt niveau, hvor han allerede havde ladt alt jordisk bag sig og var helt absorberet i meditation på Radha og Krishna. På et tidspunkt så jeg, hvordan Prabhupada blev hentet i en Rolls Royce af sine disciple. Den prangende luksusbil blegnede totalt i Prabhupadas transcendentale, helt forsagende tilstedeværelse.

Astasiddhi: Du gik med i Krishnabevægelsen i 1972 og blev indviet af Prabhupada samme år. Hvad fik han som *guru-daksina* af dig?

Bharata: Jeg brugte en hel dag på gaderne i den nordtyske by Neumünster på at distribuere et tysk oplag af tidsskriftet *Back to Godhead*. Jeg fortalte alle, at jeg samlede penge ind til en gave til min åndelige mester. Srila Prabhupada havde ønsket sig en skrivemaskine, og jeg samlede penge ind til købet og opfyldte for så vidt hans ønske.

Astasiddhi: I næsten seks år fik du lov til at gøre tjeneste under Srila Prabhupadas personlige vejledning. Hvordan føltes det efter hans bortgang?

Bharata: I begyndelsen var stemningen meget nedtrykt af sorg og savn. Men så småt forstod vi, at Srila Prabhupada var helt til stede hos os, så længe vi fulgte hans instruktioner om *sravanam kirtanam* – at høre og lovprise. Mange svagere disciple forlod bevægelsen, for det var ikke let at opretholde entusiasmen uden Prabhupadas personlige vejledning.

Astasiddhi: Et sidste spørgsmål. Hvad har Srila Prabhupada betydet for dig i dit liv?

Bharata: Prabhupada har betydet rigtig meget for mig. Jeg ser ham som min personlige frelser, der har gjort alt for at nå mig og undervise mig i Krishnabevidsthed. Det eneste, jeg kan give tilbage, er, at jeg forsøger at følge hans instruktioner og blive i ISKCON for at hædre og tilbede ham. Det bedste, der skete i mit liv, var, at jeg mødte Prabhupada. Mit liv ændredes fuldstændigt på en positiv måde. Al ære til Srila Prabhupada!

Astasiddhi: Tak, fordi du deler dine finde minder med os!

KRISHNAS LUFTHAVNSKONCERT

af Mahabhavi Dasa

I december måned har mange hengivne været på gaden og solgt Srila Prabhupadas bøger over hele verden. Mange historier kan fortælles derfra. Her beretter Mahabhavi Dasa om en oplevelse, han havde i en lufthavn i Norge.

Under Prabhupada-maratonet her i december 2021 sad jeg i et fly på vej til Ålesund, en by på Norges vestkyst. Bøgerne, jeg skulle bruge til distribution, var allerede blevet sendt til byen med posten, så jeg bragte kun nogle ekstra bøger, der kunne være i min håndbagage. Jeg havde ikke været ude at flyve, siden covid startede, og jeg var lidt nervøs over flyveturen. Imens vi fløj, annoncerede piloten pludselig, at der var nogle tekniske problemer, og vi var nødt til at vende tilbage til lufthavnen, hvorfra vi var kommet. Det var første gang, jeg var i et sådant lille fly, og jeg var en smule nervøs, men landingen gik godt. I lufthavnen gav personalet os en ny billet til en afgang lidt senere samme dag. Vi fik også alle nogle penge til at købe mad i lufthavnen for.

Imens jeg ventede på den nye afgang, besluttede jeg mig for at forsøge at distribuere nogle af de ekstra bøger, jeg havde med i min håndbagage (45 bøger). Med covidmaske på og bøgerne i hånden henvendte jeg mig til alle slags folk. Alle var meget åbne. Så mange folk var glade for at møde mig og tog gladelig nogle bøger med sig. Jeg fik også kontaktinformation fra de mest interesserede.

Da tidspunktet nærmede sig for påstigningen til min nye flyafgang, havde jeg fortsat femten bøger tilbage. Jeg lagde de femten bøger ned i min håndbagage, men da jeg kom frem til gaten, var den allerede lukket. Jeg havde byttet om på boardingtiden og afgangstiden! Jeg troede, jeg kom til boardingtidspunktet, men det var faktisk afgangstidspunktet, så jeg fik ikke lov til at komme ombord på flyet. Jeg kom for sent.

Efter at have forklaret min situation og undskyldt, at jeg kom for sent, fik stewardessen medlidenhed med mig og gav mig igen en ny billet til et endnu senere fly såvel som flere penge til mad. Igen måtte jeg vente på mit fly. Igen købte jeg nødder og saft for mine lufthavnspenge. De sidste femten bøger var fortsat der i min håndbagage, så jeg besluttede også at distribuere dem – med stor succes. Folk var taknemmelige, og jeg fik nye kontakter. Jeg var glad og fornemmede, at jeg havde haft en produktiv dag. Jeg var bare forbavset over, hvordan tingene var gået den dag. Det hele virkede så veltilrettelagt for distributionen af de bøger, jeg havde bragt med mig.

HVAD ER DET MODSATTE AF EN FIMBULVINTER?

af Jahnu Dasa

Fimbulvinter? Det var jeg lige nødt til at slå op. Det modsatte af en lang og streng vinter må være en kort og mild vinter.

En kort og mild vinter kan føles godt individuelt set, men i det store billede er det ikke godt for landbruget, for en masse kryb og kravl, der normalt aflives om vinteren, overlever og laver hærværk på planter og afgrøder.

Hvis man skal se det i en åndelig kontekst, som jeg gerne plejer at ville gøre, er det lidt det samme som kortsigtet og langsigtet nydelse.

Materiel eller kropslig nydelse er kortsigtet, og åndelig nydelse er langsigtet.

Kropslig nydelse varer aldrig ret lang tid. Kropslig nydelse er hovedsalig den nydelse, vi får ved at spise, sove, parre os og forsvare os. Hvad laver vi sammen med familie, venner og partnere? Vi spiser, sover, parrer os og forsvarer os.

Tag f.eks. sex – meget kortvarig nydelse. Eller at spise – også meget kortvarig nydelse. Ikke alene er kropslig nydelse kortvarig, men den afløses altid uden undtagelse af lidelse. Hvis man f.eks. spiser for meget, får man ondt i maven, hvis man ikke kan score, bliver man frustreret, eller hvis man får al den sex, man ønsker sig, bliver man også frustreret, når man opdager, at man alligevel ikke bliver mere lykkelig af det.

Virkelig lykke er faktisk varig lykke. Og i modsætning til sansetilfredsstillelse, altså den lykke, der kommer fra kroppen eller sindet, er det den lykke, der kommer fra sjælen.

Hvis lykken ikke er varig, men kun glimtvis, er der ifølge den åndelige proces ikke tale om virkelig lykke. De vediske vismænd påpeger, at lykke, der har en begyndelse og en ende, altid ender i lidelse.

Det vil sige, at ind imellem de glimtvise forekomster af lykke er der lidelse eller kedsommelighed. Forekomsten af lykke afløses altid af lidelse. På den måde er vi fanget i en dualitet af lykke-lidelse, og vores lykke er i virkeligheden intet andet end et midlertidigt ophør af den lidelse, det indebærer at leve i en materiel krop.

En ægte åndelig proces kan give adgang til den lykke, der varer ved, og som ikke konstant bliver afløst af lidelse. Den åndelige proces sætter én i stand til at finde kernen af lykke inden i selvet og i selvets samvær med Gud. Denne indre lykke, dvs. den lykke, der kommer fra sjælen, er uafhængig af kropslige eller mentale omstændigheder. Det er en lykke, der bare vokser og vokser, efterhånden som vi bliver renset, og som til sidst ender i ren kærlighed til Krishna.

Så er der dem, der vil indvende – jo, det er alt sammen meget godt, men for mig er lykken en tur i bio med min søn. For mig er lykken kærligt samvær med min familie og venner.

Ok, og sådan har de fleste mennesker det, men hvad ville der ske, hvis min søn bliver dræbt i et færdselsuheld? Ville jeg så også være lykkelig? Selvfølgelig ikke. Så tænk på, hvor skrøbelig den lykke, der hviler på andre mennesker, er. Måske vokser vores børn op og bliver til noget helt andet, end vi havde regnet med.

Min mor blev f.eks. meget lidt lykkelig, da jeg blev Hare Krishna. Den lykke, hun oplevede ved at elske sin søn, er nu et minde blot – som i en drøm. Den lykke kunne lige så godt være noget, hun havde drømt. Den vediske proces leder os mod en anden slags lykke – en lykke, der ikke er afhængig af kroppens tilstand og dens relationer til andre kroppe.

Og det er den lykke, der findes i selvet, i sjælen. Hvis vi ikke først finder lykken inden i os selv, finder vi heller aldrig lykken uden for os selv ude i verden blandt andre levende væsener. Vi kan givetvis opleve sansetilfreds-

stillelse, men hvorfor lade sig nøje med det, når den menneskelige livsform er en helt enestående chance til at opnå virkelig lykke – altså lykke, der aldrig hører op?

Og alt det kan man opnå ved bare at ytre Krishnas navn i andagt og meditation. Vi har haft millioner af børn og forældre i millioner af liv. Den menneskelige livsform er beregnet til at finde sin rigtige far – Krishna, Ham, der aldrig forlader os. Alle andre end Krishna vil forlade os. Det er derfor, at livet i den materielle verden altid ender i sorg for det levende væsen. Alle dem, vi elsker og holder af, ender med at forlade os.

Midlertidig kropslig lykke søges derfor ikke af dem, der tænker lidt dybere over tingene. Hengivne kan selvfølgelig søge materiel nydelse, fordi de er tvunget af lyst eller oplærte vaner og mentale indtryk fra utallige liv, men det er ikke deres mål i livet. De ved bedre, og de nærmer sig gradvist den virkelige lykke.

Krishna siger: "En intelligent person tager ikke del i oprindelsen til lidelser, der er et resultat af kontakt med de materielle sanser. O Kuntis søn, sådanne glæder har en begyndelse og en ende, og derfor finder en vis mand ikke glæde i dem." (*Bg*. 5.22)

De fleste mennesker i dag lider rigtig meget, fordi de ikke engang har normal fred, ro og harmoni, og fordi alting er forvirret, og de intet ståsted har. De tror, de vil blive lykkelige, hvis der bare var fred på Jorden og ingen uretfærdighed, eller hvis de i det mindste bare selv har til dagen og vejen, eller de læser om andre menneskers lykke og kval i kulørte ugeblade. Men sandheden er, at selv i en materiel forstand kan man kun blive lykkelig, når Krishna tilsmiler én.

Så det er min opgave som prædikant – at få folk til at høre om Krishna. Når man hører Krishnas navn, smiler lykken til én :)

Dette er ikke blot en tro, det er et konstaterbart faktum.

Krishna siger: "O lærde Uddhava, de, der fæstner deres bevidsthed på Mig, idet de opgiver alle materielle ønsker, deler sammen med Mig en glæde, der umuligt kan opleves af dem, der er optaget af sansetilfredsstillelse." (*SB*. 11.14.12)

SPØRGSMÅL OG SVAR OM FORÆGTESKABELIGE PROBLEMATIKKER

af Damayanti Fornos Monco

*Det følgende er et interview, som Damayanti Fornos Monco fra the Devotee Care Committee i Argentina havde med Uttama Devi Dasi, medlem af Grihastha Vision Team (*GVT*)*.

Damayanti: Hvilke kvaliteter bør vi kigge efter i en ægtefælle?

Uttama: Man bør lede efter en, der har de samme værdier som én selv. Hvis man ønsker at praktisere Krishnabevidsthed seriøst, bør man lede efter en ægtefælle, der ønsker det samme. Hvis man værdsætter gode opdragelsesevner, så led efter en, der besidder det potentiale. Hvis man ynder overklassetilværelsen i en stor amerikansk by, skal man ikke gifte sig med en bengalsk *brahmacari*, der er vokset op i en lille landsby, uanset hvor dygtig han er til at spille *mridanga*.

Man bør også lede efter en person, der har en lignende og kompatibel personlighed. Ekstreme forskelle kan virke forførende indledningsvist, men de vil hurtigt udvikle sig til en byrde. Nogle forskelle vil altid forekomme, og de kan gøre livet mere interessant, men undgå ekstreme forskelle. Venlighed, medfølelse og omsorg er de mest eftertragtede karaktertræk hos en ægtefælle. I dag stødte jeg just på en bøn for kvinder fra Rg Veda, hvor kvinden beder om at blive en kender af Vedaerne for at blive i stand til at dele viden med andre og få en mand, der altid vil være behagelig og tolerant over for hende. Disse karakteristika af behagelighed og tolerance har været de mest ønskværdige træk i umindelige tider, både for mænd og kvinder.

Det er også en god idé at gifte sig med en, der har en livsstil lig én selv. Har han eller hun de samme interesser som én selv og kan lide at lave de samme aktiviteter, som man selv kan? Par, der har mange fællesinteresser, føler et tættere bånd og er mere tilfredse med deres ægteskab, fordi der er mange ting, de kan lide at gøre sammen.

Damayanti: Hvem bør unge par søge råd hos?

Uttama: Det er bedst at søge råd hos modne, lykkeligt gifte par. Selv om man så sandelig behøver sin *gurus* velsignelser, vil det fjerne en byrde fra ens *guru*, hvis man kan stille en *grhastha*-mentor sine praktiske spørgsmål. Hvis man kan tage et førægteskabeligt kursus og finde et trænet mentorpar, vil det også være meget værdifuldt.

Damayanti: Kan du fortælle lidt om vigtigheden af et førægteskabeligt kursus inden vielsen? Hvor afholdes de, og hvad er fordelene?

Uttama: Førægteskabelige kurser underviser én i at udforske sine værdier, forbedre sine kommunikationsfærdigheder, håndtere konflikter, håndtere sine finanser og lære børneopdragelse. Alt for mange skilsmisser finder sted, fordi parret ikke har tilstrækkelig med støtte og færdigheder til at håndtere de konflikter, der uundgåeligt vil opstå.

Jeg bor i Canada, hvor vi har et krav om, at hvis en hengiven ønsker at vies i et ISKCON-tempel, skal vedkommende først fuldende et førægteskabeligt kursus. Vi ønsker at understøtte sunde, glade familier, ikke blot at udføre ritualer og ønske dem held og lykke. Ingen inkorporerer samtlige færdigheder ved at færdiggøre et kursus, men det lærer én anstændig adfærd og ikke mindst normaliserer det op- og nedturene i et forhold. Man gøres også bevidst om, at der er flere færdigheder at tillære sig, og man får adgang til mentorer.

Damayanti: Hvad mener du om at bo sammen inden ægteskab?

Uttama: Ægteskab er blevet anbefalet af samtlige hellige skrifter i tusinder af år. I dag er der mange, der tror, at det at bo sammen er en god måde at prøvekøre et ægteskab på. Undersøgelser tyder dog på noget andet. Forskere har konkluderet efter at have studeret samboende par i 25 år, at ægteskaber, der begynder med at bo sammen, ikke har bedre overlevelsesvilkår end det gennemsnitlige ægteskab. I mange tilfælde er skilsmisseraten meget højere og tilfredsheden i ægteskabet meget lavere.

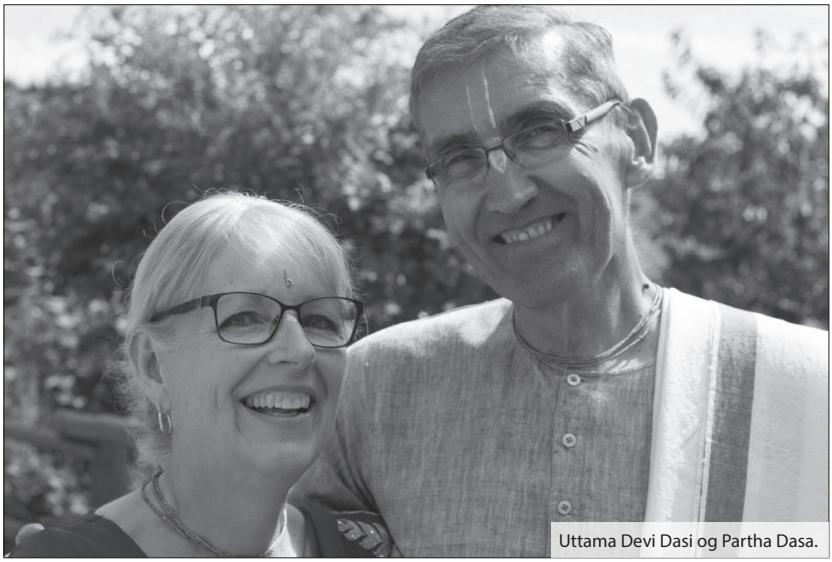

Uttama Devi Dasi og Partha Dasa.

Når man bor sammen forud for ægteskab eller forlovelse, opgiver man muligheder, inden man har truffet sit endelige valg. Det er en test med høje omkostninger. Når man bor sammen, ender man med at købe mange ting i fællesskab, sommetider meget dyre ting såsom en bil eller et hus, man tilbringer mindre tid med andre venner, man får måske endda et barn eller to, men man har stadig ikke besluttet sig for, om man ønsker at bruge resten af sit liv sammen med vedkommende. Nu har man dog fået forpligtigelser og føler sig derfor måske nødsaget til at gifte sig med denne person, man ellers ikke ville have giftet sig med, havde man blot kendt vedkommende bedre tidligere. Man drives ind i ægteskabet i stedet for at vælge at gifte sig med en person, man kan dedikere resten af sit liv til.

Det er bedre at teste et pars kompatibilitet ved at læse nogle bøger om forhold og tale om parrets værdier og syn på livet. Lær modparten godt at kende. Hvad forventer de hver især af ægteskabet? Tag et kursus sammen – ønsker partneren overhovedet at deltage? Arbejd på et projekt sammen. Læg mærke til, hvordan de interagerer med alle slags mennesker. Ansku deres livsstil over tid. Disse er langt mere effektive og mindre risikable metoder til at teste kompatibilitet på.

Forpligtigelser styrker ens beslutsomhed. Når man agerer ud fra et dybfølt ønske, vil man opnå det meste i ens forhold.

Jeg havde en snak med min kommende svigersøn vedrørende dette. Jeg spurgte ham om, hvordan han troede, min ville datter reagere, hvis han fortalte hende, at han kunne lide hende og godt kunne tænke sig at bo sammen med hende for at se, hvordan tingene ville udmønte sig, kontra hvis han fortalte hende, at han elskede hende, at han var dedikeret til at passe på hende og dele sit liv med hende, og om hun kunne tænke sig at gifte sig med ham. Personligt så jeg hellere, at de kurtiserede i længere tid, indtil de er dedikerede til hinanden, frem for, at de flytter sammen for at se, om det kan fungere.

Konsekvenserne af et brud fra at leve sammen eller at øve ægteskab er langt større end at bryde med en potentiel partner,

man blot har bejlet til. Det svarer til at øve skilsmisse. Risikoen for skilsmisse øges i ethvert efterfølgende ægteskab. Risikoen for skilsmisse for andengangsviede er 12-15% højere end for førstegangsviede, hvilket svarer til en skilsmisserate på ca. 66%. Dedikation ændrer ens indstilling og hjælper én med at klare sig igennem strabadserne.

Jeg ved ikke, om folk er klar over, at det tager mindst et år, hvis ikke to, at lære en person godt nok at kende til at kunne dedikere sig til et ægteskab med vedkommende. At flytte sammen før tid kan sløre ens klarsyn, specielt hvis man flytter sammen, mens forelskelsen er ny.

Man bør aldrig undervurdere værdien af løfter og velsignelser fra et helligt offer og fra ens familie og venner ved et bryllup. Det er et monumentalt overgangsritual, og man bør altid føle sig afhængig af Gud og *vaisnavaernes* nåde.

Damayanti: Hvordan forbereder *brahmacari-asramaen* os på at træde ind i *grhastha-asramaen*?

Uttama: Hvis dette ikke var et formelt interview, ville jeg nok spøgefuldt svare "ikke særlig godt". Vores begyndermentalitet i starten af vores bevægelse skabte dog ikke særlig gode resultater i nogen som helst *asrama*. Vi var ikke tilstrækkeligt modne og havde ikke nok ældre til at rådgive os.

Livet som *brahmacari* bør gøre én respektfuld over for kvinder, sober vedrørende anvendelsen af menneskelivet til at vende hjem til Gud, reguleret, renlig, ydmyg og tolerant. Alle disse kvaliteter er der også behov for, hvis man skal være lykkelig i *grhastha-asramaen* og avancere i åndeligt liv.

Der er dog også brug for andre færdigheder, som vi i tidligere tider lærte ved at leve sammen med mange slægtninge og have gode rollemodeller. I dag er kernefamilien normen, og mange er blevet opfostret af en enlig forælder, så de har ikke oplevet, hvad det vil sige at have gode rollemodeller. Det er derfor, vi anbefaler at tage disse kurser og komme i kontakt med en mentor.

Vi har faktisk en fantastisk *brahmacari-asrama* i det østlige Canada, og lederen sendte hovedparten af *brahmacarierne* til GVT-kurset *Strengthening the Bonds that Free Us*, dengang vi tilbød det i området. Han vidste, at de fleste *brahmacarier* vil træde ind i *grhastha-asramaen*, og ønskede, at de skulle lære de dertilhørende nødvendige færdigheder. Mange af *brahmacarierne*, der har taget kurset, siger, at evnerne, specielt dem vedrørende kommunikation og konflikthåndtering, allerede har hjulpet dem som *brahmacarier*. Nogle af dem besluttede sig senere for at gifte sig, og *brahmacari*-lederen rådede dem med det samme til at søge rådgivning fra mentorer og efterfølgende tage førægteskabelig uddannelse sammen med deres trolovede.

Vi havde også en ung deltager til vores seminar i Sydafrika og mødte ham igen for et par år siden i Chowpatti. Han henvendte sig til os for at fortælle, at vores kursus havde hjulpet ham til at beslutte sig for at forblive *brahmacari*. Jeg blev så rørt over, at han delte sin historie med os.

Damayanti: Tak Uttama for din indsigt.

Uttama Devi Dasi har været gift med Partha Dasa siden 1971. De er begge medlemmer af Grihastha Vision Team og certificerede mentorer ved Vaisnava Version 108 og Prepare and Enrich. De har begge arrangeret seminarer for GVT over hele verden inklusive Sydafrika, England, Indien, Irland, Brasilien, Trinidad, USA og Canada. De bor i Saranagati Village i British Columbia, Canada, hvor de tilbyder førægteskabelig rådgivning via Skype.

Online grhastha-kursus

Har man lyst til at opleve Uttama Devi og hendes mand Partha Dasa, er der mulighed for at deltage i et online kursus i livet som grhastha. Læs mere på http://bhaktivedantacollege.com/roles-of-husband-and-wife/.

HVORFOR BEVIDSTHED VOLDER VIDENSKABEN PROBLEMER

af Akhandadhi Dasa (Oversat af Christopher Thuesen)

Denne artikel stammer fra en tale, Akhandadhi Prabhu gav ved konferencen "Consciousness in Science" i Gainesville, Florida, i januar 2019.

Filosoffer og videnskabsmænd er ikke altid de bedste venner. Jeg har hørt mangen en videnskabsmand sige: "Filosoffer er gode til at stille spørgsmål, men knap så gode til at besvare dem." Det er muligvis upræcist formuleret, da videnskabsmænd som regel ikke bryder sig om de spørgsmål, som filosofferne stiller. Og filosoffer frustreres over, at videnskabsmænd fokuserer på andre spørgsmål end dem, filosofferne ønsker besvaret. Der er en gammel vittighed om, at det meste videnskab svarer til en fulderik, der vralter nedad gaden mod sit hjem, taber sine nøgler ved sin hoveddør, men går ud på gaden igen for at lede efter nøglerne under gadebelysningen, fordi han bedre kan se her. Min rolle som filosof er at stille ubehagelige spørgsmål og bede videnskabsmændene om at søge efter svar andre steder end der, hvor de er vante til at lede, og hvor de føler sig komfortable, men i stedet lede der, hvor de har en bedre chance for at finde svar. Ingen steder er dette vigtigere end i studiet af bevidsthed.

Hvad er bevidsthed? Ved et seminar i 2016 refererede Anil Seth, en britisk neurovidenskabsmand, til bevidsthed som et mysterium, vi konstant er i kontakt med. Han sagde: "Bevidsthed er på en og samme tid det mest familiære og det mest mystiske aspekt ved vores eksistens." Der findes stadig ingen bredt accepteret definition af, hvad bevidsthed er. Vi har ikke rigtig andet at anvende ifølge Seth end "folks fornemmelser." I den ånd er en af mine favoritdefinitioner: "Bevidsthed – den irriterende periode imellem man står op, til man går i seng." Ja, det er dette besynderlige fænomen, der forstyrrer fra morgen til aften.

Hvad forbinder vi mere præcist med bevidsthed? Er det blot indholdet af vores indre såsom tanker, ideer og følelser? Er det den neurale proces, der producerer vores mentale indhold? Er bevidsthed oplevelsen af det mentale indhold? Eller er det egenskaben, der muliggør oplevelsen af at være til? Måske er bevidsthed det, der besidder evnen til at erfare subjektivt og evnen til at opleve? Det empiriske studie af bevidsthed fokuserer som regel på, hvad der så at sige er en armslængde fra vores faktiske bevidsthed. Disse aspekter – især at behandle det mentale indhold i kor-

relation til det neurovidenskabelige studie af hjernen – er vigtige, men de danner kun en del af billedet, da den empiriske fremgangsmetode ignorerer både subjektet og oplevelsen af subjektets oplevelse.

Lad mig stille et stort spørgsmål: "Eksisterer du?" Vi tror, vi gør, selv hvis vi postulerer, at vi måske ikke gør det, når det kommer til stykket. Derfor må vi gøre op med ideen om at være personer, der gisner om eksistensen. Hvad leder os til at tro, at vi eksisterer? Vi accepterer intuitivt os selv som værende væsener, der oplever livet og er overbeviste om, at vi er subjektet for vores personlige erfaringer, ikke blot i nuet, men at vi har været det samme vidne til livet siden vores tidligste minder. Hvad er så det væsen, der er subjektet for alle vores erfaringer?

Descartes forsøger i sin anden Meditation at besvare spørgsmålet om, hvad man kan vide med sikkerhed? Hans konklusion: Det eneste, vi kan være helt sikre på, er, at vi er væsenet, der grubler over spørgsmålet. Vi er en tænkende ting. Tankerne, vi tænker, er måske fulde af fejl, illusion og tåbelighed, men alligevel er min eneste vished sandheden om, at jeg er personen, der har oplevelsen. Jeg har ikke meget til overs for Descartes videreudvikling af denne tankestrøm, men propositionen om, at hvert "jeg" opfatter sig selv som værende et sammenhængende selv, der oplever sindets luner, er forblevet problematikken vedrørende subjektiv bevidsthed for filosoffer og videnskabsmænd lige fra de historisk østlige kontemplative traditioner og frem til dags dato. For eksempel beskriver Patanjalis *Yoga-sutra* selvet som observatøren af sindets uophørlige aktivitet. Jeg læste for nyligt et lignende udsagn i en kommentar online: "Mit sind er som en internetbrowser: 17 faner er åbne, 3 af dem er fastfrosne, og jeg har ingen anelse om, hvor musikken kommer fra."

Efter årtiers behaviorisme og kognitiv neuropsykologi fik studiet af subjektiv bevidsthed for alvor sit comeback omkring 1990. Vi kan takke Stuart Hameroff for at opildne til emnets genoptagen ved at organisere den første *Science of Consciousness* konference i 1994. Ved det arrangement deltog den unge, langhårede David Chalmers, der kom med tesen om, at oplevelsen af qualia må være central i enhver teori om bevidsthed. Han stillede også et spørgsmål, der stadig hjemsøger neurovidenskabsmænd og filosoffer i dag, og som han kaldte bevidsthedens hårde problem. Chalmers skrev: "Det hårde problem angående bevidsthed er subjektiv oplevelse ... Hvordan kan en samling af 86 milliarder neuroner, der interagerer inde i hjernen … producere den subjektive oplevelse af sindet og af verden?"

Eller som John Searle bød ind med: De essentielle bevidsthedstræk, vi må forklare, er "samlet kvalitativ subjektivitet". Ethvert forsøg på at forklare bevidstheden må anskue det bevidste selv som det samlede, egenhændige, sammenhængende subjekt for dets oplevelse (jeg lægger vægt på forskellen mellem det bevidste selv og typerne af kropslige, psykologiske, sociale og andre former for selv, som jeg som det bevidste jeg kan antage og identificere mig med). Sådan en forklaring må også omtale den kvalitative natur af vores oplevelser, hvilket leder os til et koncept ved selve roden af diskussionen om bevidsthed: qualia.

"Qualia" ("quale" i ental) er et begreb, der stammer fra latin. En quale er defineret som "den indre og subjektive bestanddel af sanseopfattelsen, der opstår fra stimulation af sanserne via fænomener." Desværre yder ordbogsforklaringen ikke begrebet retfærdighed. Efter Charles Sanders Pierce opfandt udtrykket qualia i midten af det 19. århundrede, og Clarence Lewis udviklede dets brug i 1920'erne, blev begrebet stort set overset i det 20. århundrede på trods af begrebets vigtighed. Michael Tye, forfatteren til indslaget om qualia i "Stanford Encyclopedia of Philosohy" kommenterer: "Qualias status er i høj grad et varmt emne i filosofi, for det er centralt for den rette forståelse af bevidsthedens natur."

(Fortsættes i næste nummer)

KRAGEN, ÆBLET OG LÆNESTOLSFILOSOFFERNE

Der sad en gruppe lænestolsfilosoffer under et træ. Træet var et æbletræ, og der boede også en krage i træet. Under en af deres eksistentielle debatter holdt lænestolsfilosofferne en pause, hvor de strakte deres trætte korpusser, lagde hovederne bagover og kiggede op i æbletræet. I det øjeblik skete der noget. Kragen lettede fra en gren, og et æble faldt til jorden fra samme gren.

"Så I det!" sagde den ene lænestolsfilosof. "Kragen lettede og rystede grenen, hvilket fik æblet til at falde til jorden."

"Jeg tror, du trænger til briller, kære ven," svarede en anden lænestolsfilosof tilbage. "Æblet løsnede sig fra grenen, hvilket skræmte kragen, så den fløj væk."

"Ingen af jer har ret," afbrød en tredje lænestolsfilosof. "De to hændelser fandt sted samtidigt ved et rent tilfælde uden nogen kausal sammenhæng mellem de to begivenheder."

En ny eksistentiel debat om æblet og kragen brød ud, og lænestolssfilosofferne blev lidenskabeligt revet med, som gjaldt det deres liv.

Imens debatten var på sit højeste, kom en lille dreng forbi. Først blev han forbavset, så kiggede han på lænestolsfilosofferne og dernæst på æblet. Stille og roligt gik han hen og samlede æblet op. Efter med hengivenhed og kærlighed at have ofret æblet til Krishna satte han tænderne i det og … Hare Krishna!

Krishnabevidsthed er ikke for lænestolsfilosoffer.

(Fortsat fra side 7)

Hare Rama, Hare Rama
Rama Rama, Hare Hare

kommer man uundgåeligt til Krishnabevidsthed (først når man har gennemprøvet en ting i praksis, kan man udtale sig om den!)

Jeg opfordrer jer til at drage fordel af denne bog, KRISHNA, og trænge ind i forståelsen af den. Jeg opfordrer jer også til at få en aftale om at mødes med jeres Gud nu igennem den selvbefriende proces af YOGA (FORENING) og GIVE FREDEN EN CHANCE.

ALL YOU NEED IS LOVE (KRISHNA) HARI BOL.
GEORGE HARRISON 31/3/70

EN VENLIG VÆRTINDE

af Visakha-devi Dasi

Hvordan det kan være en tilfredsstillende meditation på Herren Krishna at byde gæster velkommen.

Døren til lejligheden åbnes, og det første jeg ænser, er en lille, slank, smilende ung kvinde svøbt yndefuldt i en sari. Jeg gengælder hendes smil og kaster blikket længere ind i lejligheden på et rent, velbelyst, lille rum med et lakeret parketgulv og hvide vægge. Der hænger et par billeder på væggene, der er en sofa bagerst i lokalet og en boghylde, som også fungerer som alter, på venstre side.

Inviteret indenfor tager jeg skoene af ved indgangen og sætter dem på en halmmåtte dedikeret til formålet for dernæst at sætte mig ved siden af værtinden på den behagelige sofa. Kort efter rejser hun sig igen for at byde mig på en kop urtete. Ligesom jeg tager den første tår te, returnerer hun fra køkkenet med en tallerken *chidwa*, en dybstegt snack af fladris, krydderier og nødder.

"Min mand kan godt lide *chidwa*," forklarer hun, "og siden det holder længe, laver jeg gerne en stor portion ad gangen, så jeg altid har noget at byde gæster på."

Jeg slapper af og nyder besøget. *Chidwaen* er velsmagende, atmosfæren er behagelig, og værtinden er venlig.

Værtinden, Madhumati-devi Dasi, har indiske rødder, men er født i Washington DC. Kun fire ud af hendes 26 år har hun tilbragt i Indien. Hendes far, en indisk diplomat, tog hende, hendes tvillingebror og hendes mor med sig rundt i verden. De var i Washington DC i tre år, i Zambia i fire år, i Italien i fire år, i Libyen i et år, i Indien i fire år og i Irland i fire år.

Da Madhumati var elleve år, imens familien var i Libyen, begyndte hun at hjælpe sin mor med at lave mad til de 30 eller 40 gæster, hendes far ville få på visit hver måned i den indiske ambassade.

På det seneste er minderne om disse beværtninger begyndt at fylde meget i hendes hukommelse, for i februar sidste år flyttede hun og hendes mand i lejlighed (den jeg befinder mig i nu), og inden der gik en måned, var de begyndt at holde aftenarrangementer.

Madhumati: "Til at starte med ønskede min mand at invitere alle de lokale hengivne hjem til os, hvortil jeg svarede, at det havde vi slet ikke plads til. Han svarede: "Vi skal nok finde plads til dem. Vi sætter dem bare på rad og række og serverer for dem." Jeg var dog usikker på min kogekunst, så han indvilligede i blot at invitere ét par i første omgang. To uger senere havde vi to par på besøg, en uge senere tre par og sådan fortsatte det. Kort inden Mathuresa og hans familie skulle flytte udenbys, holdt vi en afskedsfest med 28 mennesker inklusive ti børn. Se, det var en stor forsamling i denne lille lejlighed."

Madhumati planlægger menuen en uge forud for disse forsamlinger og udvælger nøje komplimenterende retter såsom ris, suppe, brød, grøntsager, hovedret, dessert og en særlig ret. Hun ændrer ofte i menuen i dagene op til. "Det er en slags meditation på, hvordan jeg bedst tilfredsstiller de hengivne og Herren Krishna," siger hun. "Min mand og jeg glædes ved at tjene de hengivne. Det er en fortrolig måde at være i kontakt med dem på, og vi bliver alle knyttet tættere sammen ved at ære *prasadam* i fællesskab."

"Jeg ønsker, at vores gæster er glade og værdsætter den vediske kultur, vi har taget til os. Jeg ønsker, at de vil byde gæster ind i deres eget hjem på samme måde. Det er yderst tilfredsstillende for både gæst og vært."

Jeg har nu spist *chidwaen* og drukket

teen, og det er tid til at gå, selv om jeg gerne ville have blevet længere. Madhumati skal nu passe de hengivne naboers barn, så jeg bevæger mig modstræbende gennem rummet til entreen, imens jeg tænker: "Ja, det ville da egentlig være vidunderligt at skabe denne stemning i mit hjem ved at holde den type komsammener, Madhumati lige har beskrevet for mig, men hun skal også komme for at fuldende oplevelsen."

Opskrifter fra Madhumati-devi Dasi

Chidwa

Tilberedelsestid: 1 time og et kvarter
Portioner: 10

1 spsk. fennikelfrø
½ tsk. gurkemeje
½ tsk. cayennepeber
1¼ tsk. salt
1½ spsk. sukker
1 spsk. ajwain
2 stærke grønne chilier, hakkes efter frøene fjernes
1,8 dl rosiner
3 dl fladris
1,2 dl cashewnødder
1 stor bagekartoffel, skrællet, groftrevet, opblødt en halv time i koldt vand, drænet og duppet tør
vegetabilsk olie til dybstegning

1. Rist fennikelfrøene i en lille pande over middelvarme, indtil de bliver en anelse mørkere. Tag dem af blusset og gem dem til senere.
2. Bland gurkemeje, cayennepeber, salt, sukker, ajwain og chili i en skål og gem til senere.
3. Put adskillige lag køkkenrulle på to tallerkener og stil dem nær komfuret.
4. Varm den vegetabilske olie i en wok eller gryde over høj varme. Put en håndfuld kartoffelstrimler i og rør sporadisk, indtil de bliver gyldenbrune. Tag dem op med en hulske og læg dem på en af tallerkenerne med køkkenrulle. Gentag processen med resten af kartoffelstrimlerne.
5. Sænk temperaturen til middelvarme. Placer en håndfuld fladris i et dørslag af metal og sænk det forsigtigt ned i den varme olie. Inden for et minuts tid vil skummet sætte sig. De flade ris er færdige, når de er sprøde, men endnu ikke er blevet brune. Fjern dørslaget og placer de flade ris på den anden tallerken med køkkenrulle. Gentag processen med resten af de flade ris.
6. Steg cashewnødderne på samme måde som de flade ris, indtil de er gyldenbrune. Efter alle ingredienserne er kølet til stuetemperatur, mikses de sammen i en skål. Tilføj fennikelfrø, rosiner og krydderier og bland grundigt. Ofres til Krishna og gemmes derefter i en lufttæt beholder.

Flere opskrifter fra Madhumati-devi Dasi i næste nummer.

BREVKASSE

HVORDAN KAN JEG GØRE FREMSKRIDT?

Sankarsana Prabhu svarer på spørgsmål

Har du spørgsmål om Krishna-bevidsthed, er du velkommen til at sende dem til redaktionen: Nyt fra Hare Krishna, Holsteinborgvej 20, 1.th., 2720 Vanløse. E-mail: lalitanatha@krishna.dk. Her svarer Sankarsana Prabhu på to spørgsmål.

SPØRGSMÅL: *Der står skrevet, at man skal spørge ydmygt fra en selvrealiseret sjæl. Men på grund af forvirring ved jeg ikke, hvad jeg skal spørge om. Jeg mener, at jeg har mødt en selvrealiseret sjæl, men jeg tror fortsat ikke, at denne person kan hjælpe mig på grund af mine egne begrænsninger. Jeg fornemmer, at der er ting inde i mig selv, der afholder mig fra at have ægte forhold til andre. Hvad kan jeg gøre for at gøre fremskridt på dette stadie?*

SVAR: Arjuna var forvirret, da han henvendte sig til Herren Sri Krishna, den suverænt mest selvrealiserede person. Efter at være kommet til Herren Sri Krishna blev Arjuna fri for al forvirring. Hvis du derfor ønsker at være fri for al forvirring, er det eneste, du behøver at gøre, at henvende dig til en *guru*, en selvrealiseret sjæl, på samme måde, som Arjuna gjorde det. Han spurgte Herren:

karpanya-dosopahata-svabhavah
prcchami tvam dharma-sammudha-cetah
yac chreyah syan niscitah bruhi tan me
sisyas te 'ham sadhi mam tvam prapannam

"Nu er jeg forvirret med hensyn til min pligt og har tabt al fatning på grund af en gnieragtig svaghed. I denne tilstand beder jeg Dig om fortælle mig med sikkerhed, hvad der er det bedste for mig. Nu er jeg Din discipel og en sjæl, der er overgivet til Dig. Vær god at instruere mig." (*Bg*. 2.7)

Den selvrealiserede sjæl kan helt sikkert befri dig fra din vanskelige situation i denne materielle tilværelse. Han er specielt sat i stand af Herren Krishna til at gøre dette. Alt, du behøver at gøre, er at overgive dig helt til ham, ligesom Arjuna overgav sig helt til Herren Sri Krishna. Det vil med lethed løse alle dine problemer.

SPØRGSMÅL: *Hvorfor behøver vi at blive initieret af en guru for at gøre fremskridt i åndeligt liv?*

SVAR: Den absolutte nødvendighed af at blive initieret af en åndelig mester bekræftes af vediske udtalelser som følger:

tad vijnanartham sa gurum evabhigacchet

"For at kunne forstå den transcendentale videnskab skal man henvende sig til en ægte åndelig mester." (*Mundaka Upanisad* 1.2.12)

tasmad gurum prapadyeta
jijnasuh sreya uttamam
sabde pare ca nisnatam
brahmany upasamasrayam

"Derfor bør enhver person, der seriøst ønsker virkelig lykke, søge efter en ægte åndelig mester og tage tilflugt hos ham gennem initiering. Den ægte *gurus* kvalifikation er, at han har erkendt skrifternes konklusioner gennem overvejelse og kan overbevise andre om disse konklusioner. Sådanne store personligheder, der har søgt tilflugt hos den Højeste Guddom og tilsidesat alle materielle hensyn, skal forstås at være ægte åndelige mestre." (*Srimad-Bhagavatam* 11.3.21)

Uden en *guru* falder vi helt igennem. Det kræver en befriet sjæl at få os ud af kredsløbet af fødsel og død. En betinget sjæl kan ikke blive befriet, hvis han ikke søger tilflugt hos en ægte åndelig mester.

TEMPLET I KØBENHAVN

Skjulhøj Allé 44, 2720 Vanløse - Tlf.: 53 83 11 08
www.krishna.dk - iskcon.denmark@pamho.net

Alle offentlige programmer aflyst som følge af covidrestriktioner indtil den 16. januar.

Hvad der derefter sker, afhænger af myndighedernes sanktioner.

Radio Krishna Kbh.

yadu@krishna.dk - Tlf.: 38101232 - www.krishna-online.dk
Frekvenser: FM 87,6 MHz og 90,6 MHz på Hybridnet

Sendetider
Mandag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Tirsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Onsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30 og 22.00-02.00
Torsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Fredag 09.00-11.00 og 16.00-17.30 og 22.00-00.00
Lørdag 08.00-10.00 og 16.00-17.00

Radio Krishna Aarhus

www.radiokrishna.dk - mail@radiokrishna.dk
Frekvenser: FM 98.7 & 89.5 MHz

Sendetider
Mandag 06.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00
Tirsdag 06.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00
Onsdag 07.00 - 08.00
Torsdag 07.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00
Fredag 07.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00

Govinda - Take away

Åboulevard 7, st th, 1635 Kbh V. - Tlf.: 32140362 www.
www.govinda.dk - info@govinda.dk

Åbningstider:
Alle ugens dage fra 17.00 - 21.30

Facebook

https://www.facebook.com/HareKrishnaDanmark/
Hare Krishna bevægelsens i Danmarks officielle facebook side

www.facebook.com/groups/krishnahuset
Krishnahuset i Aarhus' officielle facebook gruppe

Aarhus

For fremtidige arrangementer kontakt
Danesh Das Tlf.: 28880377
Ananta Sri Das Tlf.: 22222763

Alle aktiviteter i Aarhus koordineres her:
www.facebook.com/groups/krishnahuset

WEBSIDER

www.harekrishna.dk
Nyt fra Hare Krishnas hjemmeside
www.krishna.dk
Hare Krishnas hjemmeside for jer, der er nye til eller nysgerrige om Hare Krishna

www.radiokrishna.dk
Hjemmeside for Radio Krishna i Århus

www.soundcloud.com/krishnadk/sets
Flere hundrede af Radio Krishnas udsendelser til streaming eller download

www.intelligentdesign.dk
Videnskabsside om det seneste inden for debatten omkring evolution, Darwin og intelligent design

ISKCON NORGE

HAREKRISHNA.NO

OSLO: Ensjøveien 9, 0655 Oslo
Hos os i Iskcon Oslo bliver det dette program i Januar:
Hver lørdag fra 16 - påmelding nødvendig
Hver søndag fra kl 13 - påmelding nødvendig
Se Iskcon Oslo på Facebook for påmelding.
Facebook: Iskcon Oslo.

BERGEN: Govinda, Lille Øvregaten 14, 5018 Bergen
Hver søndag kl. 15-18: Lovefeast. Kirtan, foredrag og prasada.
Friday kirtan: Hver siste fredag i måneden kl. 17-19.

Web: harekrishna.no
Facebook: Hare Krishna Bergen – Iskcon
Mail: govindabergen@gmail.com

Krishnas Cuisine

Sørkedalsveien 10, Colloseum Senter, 0369 Oslo
tlf: 0047 22692269 - www krishnas-cuisine.no

Åpningstider: Mandag-fredag: 11.00-20.00,
Lørdag:11.00-19.00 - Søndag lukket.

MAYAPUR SKRIDER FREMAD

Arbejdet fortsætter ufortrødent på det nye store tempel i Sridhama Mayapur, Vestbengalen (ISKCON's verdenshovedkvarter) på trods af mange hindringer i de næsten to år, der er gået, siden pandemien startede. Den store åbning er nu planlagt til et tidspunkt i 2024 med åbningen af Nrsimha-fløjen i 2023.

Det store billede foroven er et panorama af templet fra november 2021, imens de andre to billeder giver et indtryk af nogle af de ting, der foregår indenfor.

Følg med i tempelkontruktionen på www.tovp.org og overvej eventuelt at sende en donation til dette store fællesprojekt for alle hengivne af Sri Caitanya Mahaprabhu over hele verden.